

A Pécsi Ítéltábla dr. Kiss János ügyvéd által képviselt **I.rendű felperes neve** (címe) I. rendű és **II.rendű felperes neve** (címe.) II. rendű felpereseknek - a Dr. Szabó & Mater Ügyvédi Iroda által képviselt **I.rendű alperes neve** (címe) I. rendű, dr. Kallai Pál Sándor ügyvéd által képviselt II. rendű **alperes neve** (címe) II. rendű alperesek ellen kölcsöntartozás megfizetés iránt indított perében a Törvényszék 2012. október hó 4. napján kelt, számú ítélete ellen az I. rendű alperes részéről 13. sorsszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a II. rendű felperesnek 15 napon belül 225.000,- (kettőszázhuszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte a II. rendű alperest - és amennyiben a II. rendű alperes társasági vagyona a követelést nem fedezi, az I. rendű alperest -, hogy fizessen meg a II. rendű felperesnek 11.840.000,-. forintot, ennek az ítéletben részletezett járulékait, továbbá 1.160.400,- forint perköltséget, ezt meghaladóan a felperesek keresetét elutasította. Megállapította, hogy a 2010. március hó 26. napján kelt kölcsönszerződést a II. rendű felperes és II. rendű alperes kötötte, mivel az okiratot az I. rendű felperes és I. rendű alperes, mint a társaságok képviselői írták alá, az I. rendű felperes által átadott pénzeszközt a II. rendű alperesi gazdasági társaság használta fel fallabda pálya és kiszolgáló helyiségei beruházásra, az okiratba foglalt Ptk. 242. § szerinti tartozás elismerés címzettje a II. rendű felperes volt. Kifejtette, hogy a felek tényleges megállapodása az okiratban foglaltakkal szemben arra irányult, hogy a II. rendű felperes a II. rendű alperesnek beruházás céljára átadott pénzösszeget a beruházás eredményeként megvalósuló fallabda pálya és kiszolgáló helyiségei határozott idejű bérlete során „lelakja”, és mivel annak „lelakása” a bérleti jogviszony 2011. január 26-i megszűnése folytán csak részben történt meg, a II. rendű alperes az átvett

pénzösszeg le nem lakott részével elszámolni köteles. Utalt arra, hogy a II. rendű alperes a perben nem álló S. Kft.-vel kötött bérleti szerződést, és a S. Kft. által fizetendő bér is a beruházásra adott összegben került elszámolásra, azonban álláspontja szerint az elszámolt összeget meghaladóan nem bizonyított, hogy az alapjogviszonyban alanycsere következett be, és a II. rendű alperes az el nem számolt összeget a S. Kft., mint engedményes javára köteles teljesíteni. Az I. rendű alperes, mint beltág mögöttes felelősségét a Gt. 97. §-a alapján állapította meg.

Az ítélet ellen az I. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést, fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte hivatkozással arra, hogy a jogügylet a S. Kft. és a II. rendű alperes között jött létre, a beruházásra fordított összeget a S. Kft. adta a II. rendű alperesnek, ezzel a határozott idejű bérlet bérleti díját előre fizette. Utalt arra, hogy a 2010. március 26. napján kelt kölcsönszerződés színlelt jogügylet. Sérelmezte a perköltség megállapítását hivatkozással arra, hogy az I. rendű felperes pervesztes lett, a II. rendű felperes azonban nem lett pernyertes, mivel az ítéleti marasztaláson kívüli keresete elutasításra került.

A felperések fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a kereset megalapozott elbírálásához szükséges mértékben a tényállást tisztázta, azt helyesen állapította meg, a helyesen megállapított tényállásból érdemben helyes jogi következtetést is vont le, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az I. rendű alperes fellebbezésében foglaltakkal összefüggésben a másodfokú bíróság kiemeli az alábbiakat:

Az I. rendű alperes perbeli nyilatkozatai (..... szám) szerint a 2010. március hó 26. napján kelt kölcsönszerződés azzal, hogy az I. rendű felperes és I. rendű alperes az okirat aláírásakor a cégbélyegzőt használta, az II. rendű felperes és a II. rendű alperes között jött létre. Az I. rendű felperes az I. rendű alperes nyilatkozata alapján terjesztette ki a keresetét a II. rendű alperesre, és e nyilatkozatra figyelemmel lépett perbe a II. rendű felperes is.

A perben egyértelműen megállapítható volt, hogy a 13.680.000,- forint összeget az I. rendű felperes az okirat aláírását megelőzően átadta az I. rendű alperesnek a beruházás megvalósítása céljából. Az a tény is megállapítható Ö. A., K.Cs. B.-né M.M. tanúk vallomása alapján, hogy az átadott pénzösszeg magánszemélyektől származott. A pénz átadás tekintetében létrejött szóbeli megállapodás tartalma, jogosultja, kötelezettje azonban a perbeli jogvita eldöntése szempontjából közömbös, mivel az e tekintetben létrejött szóbeli megállapodást utóbb az I. rendű

felperes és I. rendű alperes közös megegyezéssel, a 2010. március hó 26. napján kelt kölcsönszerződés aláírásával a Ptk. 240. § (1) bekezdése szerint módosítják, és a módosított szerződés tartalmát, a kötelezettségvállalás jogcímét, jogosultját és kötelezettjét írásban rögzítették.

A felek jogviszonyára megtámadás hiányában a módosított írásba foglalt szerződés irányadó, és a felek a Ptk. 277. § (1) bekezdése alapján a módosított szerződést kötelesek tartalmának megfelelően, a megszabott helyen és időben teljesíteni, a kölcsönszerződés elnevezésű okirat aláírásával elismert tartozását ezért a II. rendű alperes köteles a II. rendű felperes felé kiegyenlíteni.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a S.. Kft. felé történt elszámolásnak a II. rendű alperes fizetési kötelezettségére nincs kihatással. Az alperesek a perben nem bizonyították, és erre perbeli adat sem merült fel, hogy a jogosulti oldalon alanyváltozás történt volna, hogy a II. rendű felperes a követelés fennmaradó részét a Ptk. 328. § (1) bekezdése szerint a S. Kft.-re engedményezte volna, ezért a II. rendű alperes a II. rendű felperes felé köteles teljesíteni.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság a pernyertesség, pervesztesség arányát és helyesen döntött a perköltség viseléséről. A II. rendű felperes szám alatt egyetemleges jogosultként a Pp. 64. § (3) bekezdés 2. fordulata alapján lépett perbe az I. rendű felperes pertársaként. A Ptk. 335. § (1) bekezdése alapján a felperesek mindegyike az egész követelést érvényesítette alperesekkel szemben azzal, hogy az alperesek egyszeri szolgáltatás terheli, és a kötelezettség minden jogosulttal szemben megszűnik, amennyiben bármelyikük kielégítést kap. Az elsőfokú bíróság a II. rendű alperest - az I. rendű alperes mögöttes felelősségének megállapítása mellett - az egyetemlegesen jogosult II. rendű felperes javára a keresetnek megfelelően marasztalta. A felperesek, mint egyetemleges jogosultak keresete tehát eredményes volt, és mivel egyikük javára történt marasztalás, a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a II. rendű alperes köteles a II. rendű felperesnek perköltséget fizetni.

Az alaptalanul fellebbező I. rendű alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a II. rendű felperes másodfokú eljárásban merült költségét megtéríteni, mely költség a felperest képviselő ügyvéd 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) és (6) bekezdése alapján megállapított, a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban álló munkadíj.

Az I. rendű alperes személyes költségmentessége folytán feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

P é c s, 2013. szeptember 25.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné Dr. Antók Éva s.k. előadó bíró,
Dr. Berki Csilla s.k. bíró